2.12.2020 EOAK/7802/2020

Eduskunta, Liikenne- ja viestintävaliokunta

00102 EDUSKUNTA

Viite: Asiantuntijakuulemispyyntö

ASIA: Eduskunnan oikeusasiamiehen kertomus vuodelta 2019

Kuulemispyynnön johdosta saatan liikenne- ja viestintävaliokunnan tietoon seuraavia havaintoja valiokunnan toimialaan liittyvistä laillisuusvalvontahavainnoista. Oikeusasiamiehen ja apulaisoikeusasiamiesten välisen tehtävänjaon mukaan liikenne- ja viestintäasioiden käsitteleminen ja ratkaiseminen kuuluu apulaisoikeusasiamies Maija Sakslinille.

1 Tilastotietoja

Eduskunnan oikeusasiamiehelle tuli vuonna 2019 ennätykselliset 6267 kantelua, mikä on lähes 700 kantelua enemmän kuin vuonna 2018 (5591 kantelua).

Asiamäärät nousivat kaikilla hallinnonaloilla. Suurimmat kantelumäärät kohdistuivat sosiaalihuoltoon (1112), poliisiin (748) ja terveyteen (697). Lisäksi ulkomaalais- ja ulosottoasiat ovat nousussa. Vuonna 2019 saapui 200 ulosottoon liittyvää kantelua ja 161 ulkomaalaisasioihin liittyvää kantelua.

Oikeusasiamies ratkaisi 6057 (5410) kantelua viime vuoden aikana. Sosiaalihuoltoon liittyviä ratkaisuja oli 1088, poliisiin liittyviä 712 ja terveyteen liittyviä 631.

Oikeusasiamiehen toimenpiteisiin johti yhteensä 871 kantelua ja 47 omaa aloitetta.

Kertomus vuonna tehtiin 104 tarkastusta.

Oikeusasiamiehen kansliassa liikenne- ja viestintäasioiden asiaryhmää voitaneen luonnehtia keskikokoiseksi asiaryhmäksi. Vuonna

2019 asioita tuli vireille 172 ja niitä ratkaistiin 169. Toimenpideprosentti oli 11,8. Kolmen edeltävän vuoden aikana asioita on tullut keskimäärin vireille 150 ja ratkaistu 140 keskimääräisen toimenpideprosentin ollessa 5,9.

Asiaryhmän kanteluiden määrä on ollut kasvussa toimenpideprosentin pysyessä vuosien varrella yleensä varsin vakiona ja alhaisempana kuin kanslian kaikissa asioissa keskimäärin. Toimenpideprosentin yleistä alhaisuutta selittää se, että moni kantelu koskee sellaisia liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalle kuuluvia palvelua tuottavia valtionyhtiötä, jotka eivät kuulu oikeusasiamiehen toimivaltaan, ainakaan kaikin osin. Kertomusvuonna toimenpideratkaisujen määrä oli kuitenkin tavanomaista suurempi, mitä selittää se, että ratkaistavana oli poikkeuksellisen paljon hallinnonalalle sijoittuvia kieliasioita. Kieliasioissa toimenpideratkaisujen määrä on keskimääräistä suurempi (kertomusvuonna 27,3).

2 Liikennettä ja viestintää koskeva asiaryhmä

Kuten asianomaisesta kertomusjaksosta (s. 340 - 344) ilmenee, asiaryhmässä käsiteltävät asiat koskevat hyvin monenlaisia ja usein yksittäisiä asioita niin, ettei niistä voida tehdä pitkälle meneviä päätelmiä hallinnonalan tilasta.

Viranomaisista kantelut ja ratkaistut asiat koskivat vuonna 2019 muun muassa Liikenteen Turvallisuusviraston, 1.1.2019 lukien Liikenne- ja viestintäviraston, ELY-keskusten ja Helsingin seudun liikenne kuntayhtymän (HSL) menettelyä.

Paitsi hallinnonalan viranomaisia, asiaryhmään kuuluvat asiat koskevat myös perustuslain 124 §:ssä tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviä hoitavia yksityisiä toimijoita, kuten ajoneuvojen sopimusrekisteröinnistä ja katsastustoiminnasta huolehtivia yrityksiä. Asiaryhmään kuuluvat lisäksi neljää yhteiskunnallisesti merkittävää valtionyhtiötä eli Yleisradio Oy:tä (Yle), Posti Group Oyj:tä (Posti), VR-Yhtymä Oy:tä (VR) ja Finavia Oyj:tä (Finavia) koskevat asiat. Yhteistä näille yhtiöille on se, että ne hoitavat joko jonkinlaista yleispalvelua tai julkista palvelua taikka julkista hallintotehtävää.

Kertomusvuonna hallinnonalalla tapahtuneet muutokset toivat oikeusasiamiehen toimivaltaan uuden valtionyhtiön, Traffic Management Finland Oy:n, joka aloitti toimintansa 1.1.2019. Kysymys on valtion kokonaan omistamasta erityistehtäväyhtiöstä, jonka hoidettavaksi siirrettiin kokonaan tietyt viranomaisen aiemmin hoitamat julkiset hallintotehtävät.

3 Kertomusvuoden laillisuusvalvontaratkaisuista ja omista aloitteista

3.1 Hallinnonalan viranomaiset

Hallinnonalan viranomaisia koskevissa vuonna 2019 ratkaistuissa asioissa oli kysymys muun muassa sellaisista perusoikeuksien ja hy-

vän hallinnon toteutumisen kannalta tärkeistä asioista kuin yhdenvertaisuudesta, valituskelpoisen päätöksen tekemisestä ja tiedusteluihin vastaamisesta.

Uuden ajokortin tilaamista koskevassa asiassa pidin yhdenvertaisuuslain vastaisena sitä, että henkilö ei ollut voinut tilata ajokortin kaksoiskappaletta Liikenteen turvallisuusviraston sähköisen asioinnin kautta koska hän asui Sveitsissä. Asiaa tutkittaessa nousi esiin myös yleisemmin kysymys viraston päätöksentekomenettelystä, kun uusi ajokortti tilataan viraston sähköisen asioinnin kautta. Näin ollen otin omasta aloitteestani tutkittavaksi Liikenne- ja viestintäviraston päätöksentekomenettelyn tilattaessa ajokortin kaksoiskappale viraston sähköisen asioinnin kautta. Asian käsittely on vireillä.

Päätöksen tekemisestä ja yhteydenottoihin vastaamisesta oli puolestaan kysymys ELY-keskuksen menettelyä koskeneessa asiassa, jossa kantelija oli tehnyt ELY-keskukselle pyynnön sen vahvistamisesta, ettei hän tarvitse kuljetuksilleen liikennelupaa. Kysymys oli sellaisen ratkaisun antamista koskevasta pyynnöstä, josta ei laissa säädetty. Ratkaisussani katsoin, ettei ELY-keskus ollut menetellyt lainvastaisesti, kun se ei ollut antanut pyyntöön päätöstä. Katsoin ELY-keskuksen kuitenkin menetelleen hyvän hallinnon vastaisesti siinä, kun kantelijan pyyntöön ei ollut lainkaan vastattu ja siinä, että ELY-keskus ei ollut ilman aiheetonta viivytystä vastannut myöskään asian käsittelyä koskeviin tiedusteluihin.

Hyvästä hallinnosta oli kysymys myös HSL:ää koskeneessa asiassa, jossa katsoin, ettei viranomaisen sisäiseksi tarkoitetun sähköpostiviestin sisältö kaikilta osin vastannut hyvän hallinnon mukaisia vaatimuksia ja kielenkäyttöä.

Mainittakoon myös yksityiselämän suojaan liittynyt asia, jossa Liikenne- ja viestintäviraston virkamies oli valvontatarkoituksessa seurannut omalta henkilökohtaiselta tililtään kantelijan Instagram- ja Facebook-tilejä. Menettelyn ei osoitettu olevan lainvastaista. Asiaan liittyvien oikeusturvaongelmien vuoksi kuitenkin katsoin, että Liikenne- ja viestintäviraston tulisi laatia ohjeet, joissa yksiselitteisesti rajataan sosiaalisen median oman henkilökohtaisen profiilin käytön edellytykset virkatehtävissä. Liikenne- ja viestintävirasto ilmoitti, että se oli ottanut päätökseni huomioon uudessa sosiaalisen median ohjeessaan.

Omana-aloitteena on vireillä Liikenteen turvallisuusviraston menettely julkiset kuljettajatiedot -palvelua koskevassa asiassa. Asia oli käsittelyssä myös liikenne- ja viestintäministeriössä, joka sai siinä loppuraportin Liikenne- ja viestintävirastolta 16.12.2019. Asia on ollut käsiteltävänä myös tietosuojavaltuutetun toimistossa. Arvioitavanani on, antaako asia minulle vielä aihetta mahdollisiin toimenpiteisiin.

Hallinnonalalle sijoittuvissa kieliasioissa (kielijakso kertomuksessa s. 319 - 323) oikeusasiamies, jonka ratkaistavaksi kieliasiat kuuluivat,

otti kertomusvuonna kantaa liikenne- ja viestintäviraston hallinnonalalla perustettujen uusien viranomaisten nimiin. Liikenteen turvallisuusvirasto ja Viestintävirasto sekä Liikenneviraston tietyt toiminnot yhdistettiin vuoden 2019 alusta uudeksi virastoksi, Liikenne- ja viestintävirastoksi, Liikennevirasto jatkoi tehtäviään Väylävirastona ja lisäksi edellä mainittu uusi valtionyhtiö, Traffic Management Finland Oy, aloitti toimintansa. Nimistä (oheisnimet Traficom ja Väylä sekä nimi Traffic Management Finland Oy) tehtiin oikeusasiamiehelle kuusi kantelua.

Väylä-oheisnimeä oli virallisen Väylävirasto-nimen sijaan joko yksinään tai ensisijaisesti käytetty muutenkin kuin vain viraston sisäisesti. Tämä oli selkeässä ristiriidassa oikeusasiamiehen aiemman ratkaisukäytännön kanssa. Väylä-nimi ei ollut oikeusasiamiehen aiemman ratkaisukäytännön mukainen myöskään siksi, että sille ei ollut olemassa ruotsinkielisissä asiayhteyksissä käytettävää viraston ruotsinkielisestä nimestä muodostettua vastinetta, vaikka kyseinen oheisnimi oli ilmiselvästi muodostettu viraston suomenkielisestä nimestä. Sittemmin Väylävirasto ilmoitti uusineensa graafisen ohjeistonsa ja luopuneensa 'Väylä'-oheisnimen käytöstä.

Oikeusasiamiehellä ei sen sijaan ollut hyvän hallinnon eikä kielellisten velvoitteiden näkökulmasta perusteita puuttua Liikenne- ja viestintäviraston Traficom-oheisnimen käyttöön eikä sen muodostamisen tapaan.

Oikeusasiamies oli aikaisemmassa Liikenteen turvallisuusviraston Trafi-oheisnimeä koskevassa ratkaisussaan todennut hyvän hallinnon ja kielellisten velvoitteiden näkökulmasta, että hänellä ei ollut riittäviä oikeudellisia perusteita katsoa menettelyn olevan lainvastainen silloin, kun oheisnimi esiintyy hallinnon asiakkaisiin nähden aina virallisen nimen yhteydessä niin, että epätietoisuutta tai sekaannusta viranomaisesta ei synny. Oikeusasiamiehellä ei siten ollut oikeudellisia perusteita puuttua myöskään oheisnimen muodostamisen tapaan eikä ylipäätään siihen, että kyseinen oheisnimi oli otettu käyttöön. Liikenne- ja viestintävirasto oli nyt noudattanut Traficom-oheisnimessä Liikenteen turvallisuusviraston Trafi-oheisnimeä koskevassa oikeusasiamiehen ratkaisussa esitettyjä lähtökohtia. Traficom-oheisnimeä koskevassa ratkaisussaan oikeusasiamies kuitenkin korosti, että Liikenne- ja viestintäviraston tulee osaltaan huolehtia siitä, että sen käyttämä oheisnimi tai tapa käyttää sitä ei ole hyvän hallinnon vastaisesti omiaan aiheuttamaan esimerkiksi yksityisen toimijan (Traficon Oy) sekoittumista viranomaiseen ja päinvastoin. Mikäli tällaista ilmeni, viraston tuli pyrkiä käytettävissään olevin keinoin poistamaan sekaannuksen syitä ja vaikutuksia.

Traffic Management Finland Oy on liikenteenohjaus- ja hallintapalveluita tuottavan konsernin emoyhtiö, jolle on perustuslain 124 §:n nojalla annettu julkisia hallintotehtäviä (Laki Liikenneviraston liikenteenohjaus- ja hallintapalveluiden muuttamisesta osakeyhtiöksi 574/2018).

Aikaisemman ratkaisukäytäntönsä perusteella oikeusasiamies totesi ratkaisussaan, että julkista hallintotehtävää hoitavan yksityisen toimintayksikön nimeäminen vain vieraalla kielellä kansalliskielten sijasta ei lähtökohtaisesti ole hyvää hallintoa ja kielellisiä oikeuksia koskevan sääntelyn mukaista. Toisaalta oikeusasiamies oli todennut, että vaikka jokin julkinen hallintotehtävä lailla tai lain nojalla annetaan esimerkiksi yksityiselle yhtiölle, lainsäädännöstä eli hallintolaista ja kielilaista ei voida johtaa yritykselle sellaista velvoitetta, että sen tulisi vaihtaa nimensä sellaiseksi, että se noudattaa samoja periaatteita kuin viranomaisten nimet eli että nimellä olisi sekä suomen- että ruotsinkielinen vastine.

Oikeusasiamiehen mukaan vastaavasti voitiin lähteä siitä, että jos olemassa olisi jo vanhastaan jokin tietyllä toimialalla toimiva vakiintunut yhtiö, jolle jokin laajempi julkisten hallintotehtävien kokonaisuus siirretään tai osoitetaan kokonaisuudessaan yhtiön aiempien tehtävien lisäksi, lainsäädännöstä ei olisi tällöinkään johdettavissa tuolle yhtiölle velvoitetta muuttaa nimeään vain sen vuoksi, että sen hoidettavaksi tulee myös julkisia hallintotehtäviä.

Traffic Management Finland Oy poikkesi edellä kuvatuista siinä, että se oli yhtiönä uusi ja aloittanut toimintansa 1.1.2019. Kysymys on valtion liikenteenohjauskonsernin emoyhtiöstä.

Oikeusasiamies katsoi, että koska nyt oli perustettu kokonaan uusi yhtiö julkisten hallintotehtävien hoitamiseksi ja uutta nimeä oltiin vasta muodostamassa, olisi vahvoin perustein voitu lähteä siitä, että yhtiön nimi olisi muodostettu ottamalla huomioon kielilain ja hallintolain vaatimukset samalla tavalla kuin viranomaisten nimien kyseessä ollen. Toisaalta osa konsernin tytäryhtiöistä oli olemassa jo tätä ennen, ja niillä on ollut englanninkieliset tai vierasperäiset nimet (tällaisia julkisia hallintotehtäviä hoitaneita yhtiöitä ovat olleet Air Navigation Services Finland Oy ja Finrail Oy). Vaikka oikeusasiamies ei pitänyt muodostunutta lopputulosta kielellisestä ja hyvän hallinnon näkökulmasta tyydyttävänä, hänellä ei tämä tausta huomioon ottaen ollut riittäviä perusteita puuttua enempää yhtiön nimivalintaan enää tässä vaiheessa.

3.2 Hallinnonalan valtionyhtiöt

Posti Group Oyj

Valtionyhtiöistä Postia koski kaikkiaan 40 ratkaisua.

Postin toiminnasta tehdyissä kanteluissa oli useimmiten kysymys postilähetysten jakeluongelmista. Posti kuuluu postinjakelun osalta oikeusasiamiehen toimivaltaan, kun kysymys on postilaissa säädetystä yleispalvelusta (käytännössä postimerkillä varustetut kirjeet ja kortit). Kanteluissa oli kuitenkin usein kysymys yleispalveluun kuulumattomien postilähetysten jakeluongelmista (erityisesti sanoma- ja aikakauslehdet, laskut, viranomaiskirjeet, pankkien kirjeet jne. sekä pake-

teista kotimaan sisällä lähetettävät postipaketit ja maahan saapuvat postipaketit) ja siten oikeusasiamiehen toimivaltaan kuulumattomasta asiasta.

Sellaisissa postilähetysten jakeluhäiriöitä koskeneissa asioissa, joissa oikeusasiamies sinänsä olisi toimivaltainen, ohjataan vakiintuneesti kantelija kääntymään ensin Postin puoleen asian selvittämiseksi ja tämän jälkeen tarvittaessa edelleen yleispalvelua valvovan Liikenne- ja viestintäviraston puoleen. Tutkittavaksi ei siten ole otettu myöskään yleispalveluun kuuluvien yksittäisten postilähetysten jakeluhäiriöitä koskeneita kanteluita.

Poikkeuksellisesti olen kuitenkin kantelun pohjalta ottanut tarkasteluuni myös postinjakelun asianmukaisuuden, kun Helsingin yhdeltä postinumeroalueelta tuli lyhyessä ajassa useita kanteluita erilaisista jakeluhäiriöistä. Tuossa vuonna 2018 ratkaisemassani asiassa selvitin myös oma-aloitteisesti lakisääteisen tiedoksiantomenettelyn hoitamista sekä lähetin asian ratkaisun liikenne- ja viestintäministeriölle sen arvioimiseksi, olisiko postilain 21 §:n tarkoittamaa virkavastuuta tarvetta täsmentää tai muilla keinoin turvata laissa säädetyn tiedoksiantomenettelyn hoitamisen asianmukaisuus. Sen arvioiminen, antaako ministeriön asiassa antama ilmoitus aihetta jatkotoimenpiteisiini, on vireillä.

Postin yleispalveluvelvoitteen ja edellä jo todetun lakisääteisestä tiedoksiannosta huolehtimisen lisäksi oikeusasiamiehen valvontavaltaan kuuluu myös eräitä muita Postin tehtäviä (mm. postinumerojärjestelmän ylläpitäminen, postilaatikoiden sijainnista päättäminen, postimerkkien julkaiseminen, muuttoilmoitusten vastaanottaminen ja ennakkoäänestyspaikkana toimiminen). Omana aloitteena arvioitavanani on myös se, mitä tehtäviä Posti tätä nykyä hoitaa ja millaisia nuo tehtävät ovat oikeudelliselta luonteeltaan (julkinen tehtävä/julkinen hallintotehtävä). Tällä on kytkentä muun muassa siihen, miltä osin ja missä määrin Posti on velvollinen noudattamaan esimerkiksi hallintolakia.

Kertomusvuonna kanteluissa oli kysymys myös Poste restante -palvelun muuttamisesta maksulliseksi. Näitä kanteluita ei ryhdytty tutkimaan, koska Liikenne- ja viestintäviraston asiassa 13.5.2019 antamaa päätöstä koskeva muutoksenhaku oli vireillä. Päätin kuitenkin seurata Poste restante -palvelun saatavuutta omana aloitteena, joka on vireillä.

Yleisradio Oy

Yleä koskevissa kanteluissa oli useimmiten kysymys tyytymättömyydestä jonkin yksittäisen ohjelman sisältöön tai toimittajan menettelyyn. Oikeusasiamies ei kuitenkaan arvioi journalistista harkintaa koskevia toimituksellisia asioita vaan sitä, miten Yle on hoitanut Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 §:ssä säädetyn julkisen palvelun erityiset

velvoitteensa. Oikeusasiamies ei arvioi myöskään Ylen toimintaa työnantajana eikä ota kantaa toimituksellisiin kysymyksiin.

Kertomusvuonna eduskuntavaalit näkyivät myös kanteluissa. Tutkin kantelun, jossa oli kysymys siitä, että pienpuolue oli jätetty Ylen vuoden 2019 eduskuntavaalien vaaliohjelmissa muille eduskuntapuolueille järjestettävien vaaliohjelmien ulkopuolelle. Ylen ohjelmistoon sisältyi kuitenkin vaalilähetyksiä, joihin pienpuolueilla, myös kysymyksessä olevalla puolueella, oli mahdollisuus osallistua. Asia ei johtanut toimenpiteisiini.

VR-Yhtymä Oy

VR:ää koskeneissa kanteluissa oli pääosin kysymys junalippujen käteismyynnin loppumisesta junissa. Kysymys ei ollut oikeusasiamiehen toimivaltaan kuluvasta asiasta, koska asioissa ei ollut kyse julkisen tehtävän hoitamisesta.

Oikeusasiamiehen toimivallan osalta todettakoon, että oikeusasiamiehen laillisuusvalvonnassa ei ole suljettu pois mahdollisuutta pitää liikenne- ja viestintäministeriön ja VR:n välillä solmitulla sopimuksella asetettua rataosa- ja jopa junavuorokohtaisesti määriteltyä julkisen palvelun velvoitetta oikeusasiamiehen toimivaltaan kuuluvana julkisena tehtävänä. Lopullista kantaa tähän ei ole otettu.

Finavia Oyj

Arvioin Finavian menettelyä Helsinki-Vantaan lentoaseman turvatarkastusta koskevassa asiassa. Finavia oli ohjeistanut turvatarkastusta suorittavaa yhtiötä siitä, että matkustajavirtaa oli säädeltävä siten, ettei tavaroiden vastaanottoalueelle kertyisi liikaa matkustajia ja, että asiakas pystyy ”kohtuudella” valvomaan tavaroitaan. Finavia kuitenkin katsoi päävalvontavastuun olevan asiakkaalla. Turvatarkastuksen järjestäminen oli Finavian ilmailulakiin perustuva julkinen hallintotehtävä, mistä joutui, että turvatarkastusjärjestelyt tuli järjestää siten, ettei asiakkaiden oikeuksia, kuten omistusoikeuden suojaa, vaaranneta. Asiassa oli syytä kiinnittää Finavian huomiota siihen, että se ohjeistuksin ja valvonnan keinoin varmistaa, että turvallisen tarkastuksen periaatteen toteutuvat myös ruuhkatilanteissa.

4 Laillisuusvalvonnan haasteita liikennettä ja viestintää koskevissa asioissa

Keskeinen haaste liikennettä ja viestintää koskevan asiaryhmän laillisuusvalvonnassa on kentän moninaisuuden ohella sen määritteleminen, milloin asia ylipäätään kuuluu oikeusasiamiehen toimivaltaan. Tämä korostuu varsinkin palvelua tarjoavan valtionyhtiön tai esimerkiksi teleoperaattorin toimintaa koskevissa asioissa. Operaattoreiden osalta on oikeusasiamiehen laillisuusvalvonnassa katsottu, että ne eivät kuulu oikeusasiamiehen toimivaltaan. Puhelin- ja tietoliikennepalvelujen yleispalvelua koskeva sääntelyrakenne on kuitenkin sähköisen viestinnän palveluista annetussa laissa perimmältään varsin samanlainen kuin postitoiminnassa eli laissa määritellään eri viestintämuotojen yleispalvelu ja viranomainen, joka voi määrätä yksityiselle

yritykselle yleispalveluvelvoitteen ja jonka ensisijainen tehtävä on valvoa yleispalveluvelvoitteen toteutumista. Teleyrityksillä voi olla myös muita laissa säädettyjä velvoitteita, jotka ovat oikeusasiamiehen toimivaltuuksien näkökulmasta huomionarvoisia.

Oman haasteensa tuo sen arvioiminen, miten hallinnon yleislait soveltuvat yhtiöiden toimintaan. Esimerkiksi yksityiset toimijat kuuluvat hallintolain ja kielilain soveltamisalaan niiden hoitaessa julkisia hallintotehtäviä. Kielilain soveltamisala on kuitenkin hallintolakia laajempi ja sitä sovelletaan nimenomaisen säännöksen perusteella myös esimerkiksi palvelua tuottaviin valtionyhtiöihin. Mikäli palvelu voidaan määritellä julkiseksi tehtäväksi, oikeusasiamies voi valvoa myös kielilain noudattamista kyseisessä yhtiön tuottamassa palvelussa. Siten oikeusasiamies voi arvioida kielellisen palvelun asianmukaisuutta esimerkiksi Yleisradiossa ja Postissa, muttei näiden toimintaa hallintolain näkökulmasta, koska yleisradiotoimintaa ja Postin yleispalvelua ei ole pidetty julkisen hallintotehtävän hoitamisena. Hallintolaissa ei ole säädetty, että sitä sovellettaisiin kielilain tavoin palvelua tuottaviin valtion määräämisvallassa oleviin yhtiöihin. Julkisuuslain soveltamisala puolestaan on kytketty yksityisten toimijoiden kyseessä ollen julkisen vallan käyttöön, jollaisesta ei edellä käsittelemieni yhtiöiden kohdalla ole kyse, kun ne eivät ainakaan lähtökohtaisesti tee päätöksiä kenenkään eduista, oikeuksista tai velvollisuuksista.

Apulaisoikeusasiamies Maija Sakslin

Asiakirja on hyväksytty sähköisesti asiahallintajärjestelmässä.